

Elektroakustická hudba

Elektroakustická hudba

- Druh hudby, ve kterém je při **produkci** zvukového materiálu, jeho **zpracování** či **kompozici** využívána **elektronická technologie**.
 - Hudba na rozhraní **technologie a umění**.
 - Vývoj ovlivněn **estetickými přístupy a kompozičními technikami** v Evropě od 10. a 20. let 20. století.
-
- **Příbuzné žánry:**
 - Zvukové efekty a soundtracky pro film;
 - „Zvukový design“ pro divadlo;
 - Zvukové environmenty spojené s konkrétními instalacemi;
 - Soundart;
 - Radioart;
 - Zvuková poezie (textově-zvuková kompozice);
 - Taneční elektronická hudba atd.

Zdroj: Flašar, Martin. *Elektroakustická hudba*. Multimediální elektronický výukový materiál. Brno, 2015

- **Milníky ve vývoji EAH:**

- **Raná historie** – předchůdci a průkopníci:

- Elisha Gray a vynález hudebního telegrafu (r. 1874);
 - Teoretický milník: Hermann von Helmholtz – *Nauka o vnímání tónů jako fyziologické bázi pro hudební teorii* (r. 1863).

- **Éra analogové syntézy:**

- Pierre Schaeffer – *musique concrète* (r. 1948)

- **Éra digitální syntézy:**

- Vynález **digitálního syntetizátoru** – John Appleton, Sydney Alonso a Cameron Jones: Synclavier, Dartmouth University (r. 1974);

- **Počítačová hudba:**

- University of Illinois – **počítač ILLIAC**, Lejaren Hiller a Leonard Isaacson: *Illiad Suite for String Quartet* (r. 1957)

- **Konkrétní hudba** (*musique concrète*)
 - Historicky nejstarší typ EAH;
 - Práce s přirozeným zvukovým materiálem;
 - Pierre Schaeffer, Pierre Henry.
- **Elektronická hudba** (*elektronische musik*)
 - Německo, 50. léta 20. století;
 - Pojem navrhl Werner Meyer-Eppler;
 - Hudba uměle generovaná prostřednictvím tónových a šumových generátorů, později také syntetizérů.
- Na konci 50. let splynutí konkrétní a elektronické hudby – pojem **elektroakustická hudba**.

- **Hudba pro pás** (*Tape Music, Music for Tape*)
 - Po roce 1950, zejména USA;
 - Hudba uložená na záznamové médium – je realizovatelná pouze tímto způsobem případně v kombinaci se živými interprety;
 - Zpočátku podobné metody jako u fr. konkrétní hudby.
- **Počítačová hudba** (*Computer Music*)
 - Max Mathews v Bellových telefonních laboratořích v Murray Hill (od r. 1957);
 - Počítač Illiac na Illinoiské univerzitě a kompozice *Illiac Suite for String Quartet* (r. 1957).
- **Akusmatická hudba** (*musique akusmatique*)
 - Postrádá vizuální složku, naopak často obsahuje prostorový aspekt reprodukce;
 - Zejména frankofonní oblast, od r. 1966;
 - Pythagoras – *akusmatikoi*.
- **Živě provozovaná EAH**
 - Akusmatické provozování EAH se příliš neosvědčilo;
 - Vrací se performativní aspekt;
 - John Cage – poprvé použity elektronické nástroje na koncertním pódiu: jeho série *Imaginary Landscape*.

Ferruccio Busoni (1866 – 1927)

- Klavírista, skladatel, dirigent, pedagog a vlivný teoretik;
- Esej *Entwurf einer neuen Ästhetik der Tonkunst* (Návrh nové estetiky hudby, 1907);
- Vyjadřuje se proti tradici;
- Determinace hudby nástroji – potřeba nových nástrojů;
- Cesta od tónů ke zvuku.

Ferruccio Busoni, zdroj: <https://www.britannica.com/biography/Ferruccio-Busoni>

Filippo Tommaso Marinetti (1876–1944)

- Básník, prozaik a dramatik;
- Považován za zakladatele futurismu;
- Jeho **Manifest futurismu** vydán 20. února 1909 v pařížském deníku Le Figaro;
- Zasáhl do vývoje radioartu – *Synthéses radiophoniques* (1939):
 - **Drames de distances** (Dramata vzdáleností):
 - 11 sekund vojenského pochodu v Římě
 - 11 sekund tanga v Santosu
 - 11 sekund japonské duchovní hudby hrané v Tokiu
 - 11 sekund vtipných selských tanců z krajiny u města Varese
 - 11 sekund boxerského zápasu v New Yorku
 - 11 sekund zvuků ulice v Miláně
 - 11 sekund neapolské romance zpívané v hotelu Copacabana v Rio de Janeiru

Futurističtí skladatelé

- **Francesco Balilla Pratella (1880–1955)**
 - Manifest futuristických hudebníků (11. října 1910);
 - **Kritika:**
 - Italských hudebních škol, konzervatoří a akademíí,
 - Italské operní tradice,
 - Hudebního průmyslu.
 - Dílo *Inno alla Vità (sinfonia futurista)*.
- **Luigi Russolo (1885–1947)**
 - Inspirován Pratellovým dílem provedeném 9. března 1913 v Teatro Costanzi v Římě;
 - Manifest Umění hluku (*L'arte dei rumori*) – jako dopis Pratellovi;
 - Posun od tónů ke zvuku;
 - Krása hluku;
 - Systematizace zvuků.
 - *Intonarumori* (1914) – L. Russolo a U. Piatti.
 1. *Risveglio di una città* (Procitnutí města)
 2. *Convegno di automobili e di aeroplani* (Setkání automobilů a letadel)
 3. *Si pranza sulla terrazza del Kursaal* (Jídlo na hotelové terase)

Intonarumori (1914)

Luigi Russolo (vlevo) a Ugo Piatti (vpravo) mezi souborem *Intonarumori* („hřmotiče“ či „hřmotící nástroje“) – nástrojů na mechanickém či elektrickém principu.

Zdroj: <https://www.arthistoryproject.com/artists/luigi-russolo/luigi-russolo-ugo-piatti-and-the-intonarumori/>

Lineární grafická notace

Ukázka lineární grafické notace na příkladu *Risveglio Di Una Città* (Procitnutí města)

Zdroj: <http://www.mediaartnet.org/works/intonarumori/images/2/>

Pierre Schaeffer (1910–1995)

- Vynálezce konkrétní hudby, skladatel, spisovatel a odborník na masmédia;
- Zakladatel institucí jako **Studio d'essai RTF** (Experimentální studio RTF, 1943), **Groupe de recherches musicales** (GRM, 1958);
- **Teoretické dílo:**
 - *Le Traité des Objets Musicaux* (1966): zavedení pojmu akusmatická hudba,
 - *La musique concrète* (1967).
- **Kompozice:**
 - *Les études de bruit*, (5 hlukových etud z r. 1948), ukázka: *Étude aux chemins de fer* (Železniční etuda).
 - Dále spolupráce s P. Henrym.

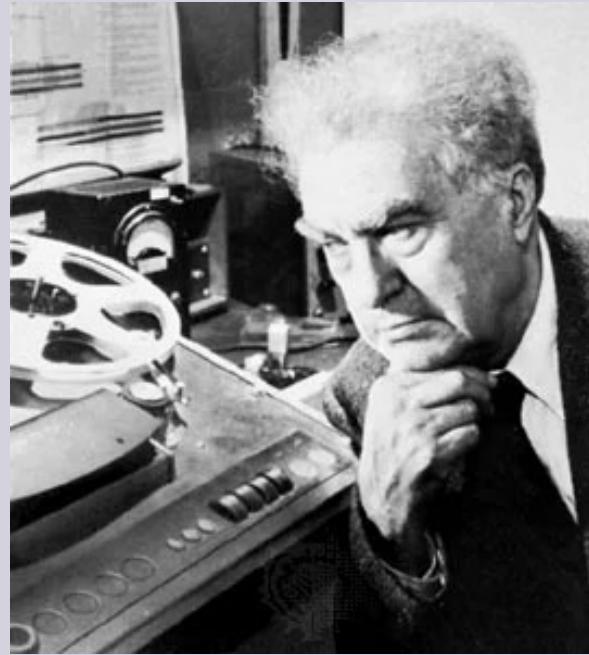
Pierre Schaeffer,zdroj:
https://www.lemonde.fr/culture/article/2020/08/27/en-surfant-sur-le-sillon-ferme-pierre-schaeffer-cree-la-boucle-electro_6050055_3246.html

Pierre Henry (1927–2017)

- Setkání s Pierrem Schaefferem r. 1948 a následné založení Groupe de recherches musicales (GRM).
- **Díla:**
 - balet *Le Voyage, d'après Le Livre des morts tibétain* (1962),
 - *Variations pour une porte et un soupir* (1963), takéž balet.
 - *Messe pour le temps présent* (1967) – s Michelem Colombierem a M. Béjartem.
- **Ve spolupráci s P. Schaefferem:**
 - *Symphonie pour un homme seul* (1949–50)
 - *Orphée 53*.

Edgard Varèse (1883–1965)

- Práce s prostorem a myšlení napříč médii (výtvarné umění i hudba) i vědními obory;
- Navázání na pokusy futuristů i dadaistů;
- V r. 1907 odjezd do Berlína a osobní seznámení s F. Busonim;
- Vliv Hermanna von Helmholtze;
- **Dvě etapy tvorby:**
 - Před 2. sv. válkou (1918–1934):
 - *Amériques*, orchestrální, 1918–1921;
 - *Ionisation*, pro 13 bicích, 1929–1931.
 - Po 2. sv. válce, „elektronická etapa“ (1950–1958):
 - *Déserts* (imaginativní zrcadlení „pouští lidského nitra“)

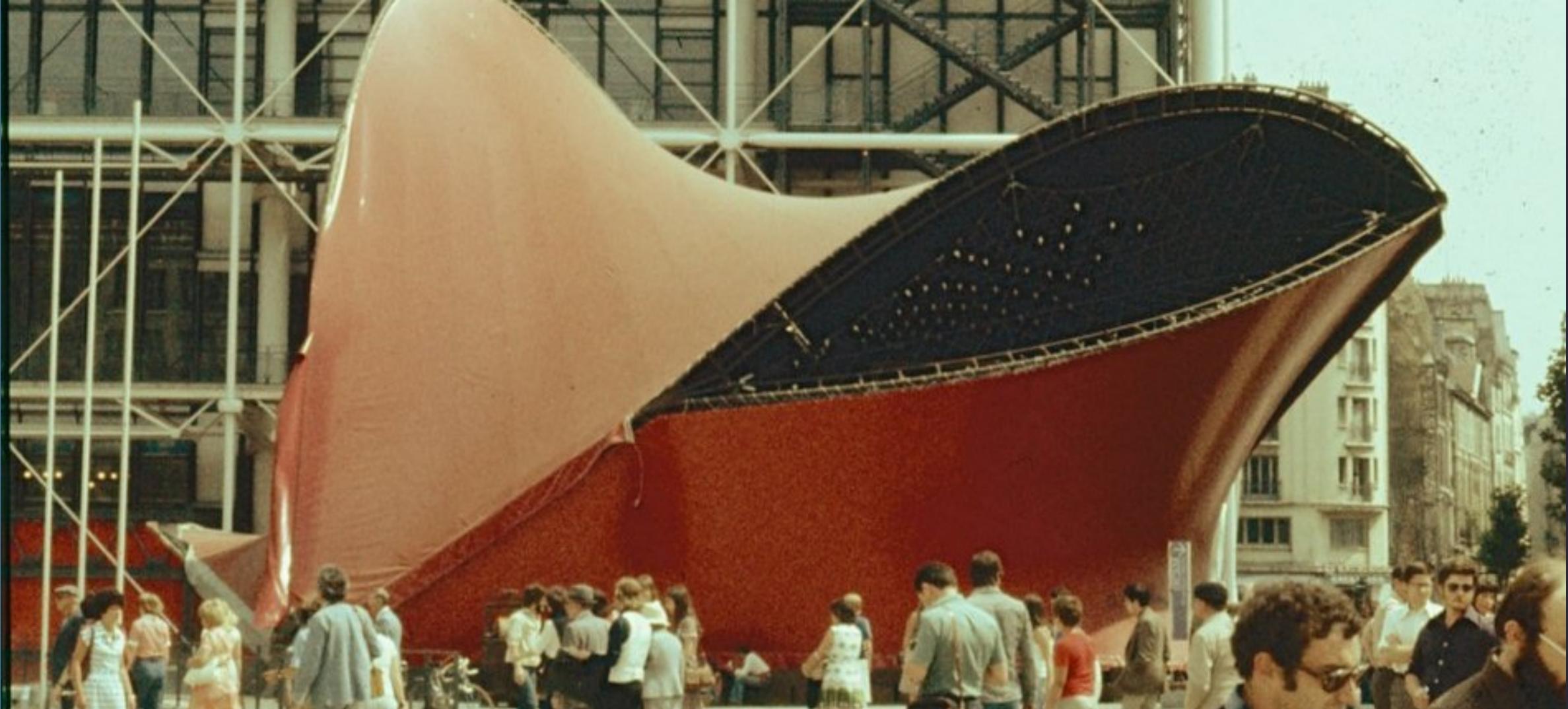
Edgard Varèse, zdroj: <https://www.britannica.com/biography/Edgard-Varese>

Iannis Xenakis (1922–2001)

- Skladatel a architekt;
- Do r. 1959 práce ve studie Le Corbusiera;
- Stochastická hudba;
 - Program STochastic Music
- **Prostorové kompozice:**
 - Pythoprakta (1966),
 - Terretektorh (1966),
 - Nomos gamma (1969).
- **Polytopy:**
 - Polytopoi: polus = mnoho, více a topos = místo, prostor;
 - Multimediální dílo spojující hudbu, světlo, pohyb, architekturu;
 - Např. Diatope de Beaubourg (1978, před budovou Centre Pompidou) – elektroakustická skladba [La légende d'Eer](#).

Iannis Xenakis, zdroj: <https://meta-xenakis.org/>

Diatope de Beaubourg

Mobilní textilní pavilon-stan před budovou Centre Pompidou v Paříži.

Zdroj: <https://philharmoniedeparis.fr/en/activity/exposition/24162-revolutions-xenakis>

Poème électronique – 1958

- Pavilon Philips na Expo 1958 v Bruselu;
- Z iniciativy ředitele uměleckého oddělení firmy Philips, Louise Kalffa;
- Historicky první elektronicko-technologický environment;
- Spolupráce **Le Corbusiera**, **Edgara Varèse** (hudba) a **Iannis Xenakise** (hlavní koordinátor projektu, autor architektonické skici & dvouminutového intermezza *Concrète PH*).
- Dojem hudby pohybující se v prostoru – kolem návštěvníků pavilonu.

- „[...]Poème électronique pak byla produkovaná 425 reproduktory prostřednictvím 20 stodvacetiwattových zesilovačů. Reproduktory byly sdruženy do skupin a zvukových drah (routes de sons) podél vertikálních žeber pavilonu k dosažení psychologického dojmu hudby, která rotuje v prostoru pavilonu. Výsledkem bylo historicky první imerzivní multimedialní dílo využívající elektronické technologie.“
- Flašar, Martin. *Elektroakustická hudba*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2015.

Pavilon Philips na Expo 1958

Zdroj:

<https://spatialsoundinstitute.com/Poeme-Electronique-1958-2016>

Zdroje

- Flašar, Martin. *Elektroakustická hudba*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2015.
- <https://www.britannica.com/biography/Ferruccio-Busoni>
- <https://www.arthistoryproject.com/artists/luigi-russolo/luigi-russolo-ugo-piatti-and-the-intonarumori/>
- <http://www.mediaartnet.org/works/intonarumori/images/2/>
- <https://www.ubu.com/sound/schaeffer.html>
- https://www.lemonde.fr/culture/article/2020/08/27/en-surfant-sur-le-sillon-ferme-pierre-schaeffer-cree-la-boucle-electro_6050055_3246.html
- <https://fresques.ina.fr/artsonores/export/player/InaGrm00012/620x465>
- <https://www.britannica.com/biography/Edgard-Varese>
- <https://meta-xenakis.org/>
- <https://philharmoniedeparis.fr/en/activity/exposition/24162-revolutions-xenakis>
- <https://spatialsoundinstitute.com/Poeme-Electronique-1958-2016>
- <https://discorgy.wordpress.com/2008/08/04/varese-xenakis-le-corbusier-poeme-electronique-1958/>